

תת"ע 5472/03/23 - אל קרינאוי אנג'אם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5472-03-23 מדינת ישראל נ' אל קרינאוי אנג'אם
תיק חיצוני: 90521899329

לפני
המבקשת
נגד
המשיבה

כבוד השופטת רונה פרסון

אל קרינאוי אנג'אם

מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 11.7.2023 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה במהירות של 134 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 80 קמ"ש, עסקינן בעבירה מיום 7.8.2021. יצוין כי המבקשת אינה מורשית לנהיגה כלל. במסגרת גזר הדין נגזרו עליה העונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, וקנס בסך 4,000 ש"ח.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
5. בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).
6. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובת המבקשת וחזר בציון "לא נדרש" ביום 18.4.2023. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה.
7. מעיון באישור המסירה שבתיק האלקטרוני המתייחס להודעה על פסק הדין עולה שסומן: "לאחר ביקור שלישי - הודבק" ביום 8.8.2023. מכאן שהמבקשת גם לא הגישה הבקשה במסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק, אלא לאחר כשמונה חודשים ממועד המצאת פסק הדין.

7. עוד יש לציין כי המבקשת טענה שאחר נהג ברכב, אך אין בכך כדי להצדיק קבלת הבקשה משלא הוגשה הבקשה במועד ואין בכך משום "**עיוות דין**" המצדיק קבלת הבקשה (ראו לעניין זה רע"פ 1446/14 אסדי ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.14)). לכך יש להוסיף כי המבקשת לא צירפה תצהיר מטעם נהג נטען כלשהו ואף ציינה כי היא אינה יודעת את זהות אותו נהג, ומשכך, אף אין בטענה זו כדי להועיל לה שעה שהיא אינה כופרת בבעלותה הרשומה ברכב.
8. מעבר לכך, המבקשת לא הציגה טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת, בשים לב לכך שהמבקשת אינה מורשית לנהיגה, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקשת עיוות דין.
8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.
9. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.
10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ד, 03 מאי 2024, בהעדר הצדדים.